

Dosarul nr. 1-25041283-12-1-27032025; 1-777/2025

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

11 decembrie 2025
Chișinău

mun.

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul

Tatiana Postolachi

Grefierul

Laura Rotari, Crina Ciobanu

Cu participarea:

Acuzatorul de stat – Lilia Șapovalov, procuror în Procuratura mun. Chișinău,
Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată

Apărătorului inculpatului Sparivac Igor ***** - avocat Sergiu Vasiliu

(*mandat seria MA nr. *****din 11 martie 2025*)

Inculpatului – Sparivac Igor *****

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea lui:

Sparivac Igor *****, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, angajat în câmpul muncii în Germania, celibatar – fără copii minori la întreținere, nesupus militar, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, grade de invaliditate nu are, titluri și distincții de stat nu are, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, anterior necondamnat.

- în comiterea infracțiunii prevăzute de articolele 352¹ alin. (1) din Codul penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Cauza penală s-a aflat în examinare în instanța de judecată de la data de 27 martie 2025 până la 11 decembrie 2025.

Procedura de citare legal executată.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,-

A CONSTATAT:

Sparivac Igor *****, la 13.08.2024, urmărind scopul producerii unor consecințe juridice pentru sine, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, aflându-se la Agenția Servicii Publice, amplasată pe *****, care, potrivit prevederilor at. 14 lit.a) din Legea nr.131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, este competentă să elibereze permise de conducere de autovehicule, încălcând prevederile pct.57 din

Hotărârea Guvernului nr.181 din 23.03.2022 privind aprobarea Regulamentului privind procedura de examinare pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea și valabilitatea permisului de conducere potrivit căruia: „*se interzice deținerea simultană de către persoană a două și mai multe permise de conducere*”, conștientizând că permisul de conducere deținut anterior cu nr. ***** din 29.09.2023 a fost transmis organelor abilitate din România pentru preschimbarea acestuia în permis de conducere român, a depus cerere prin care a solicitat restabilirea permisului de conducere, semnând în acest sens o declarație pe propria răspundere, precum că informația furnizată de el, corespunde adevărului, prin care a prezentat informații false despre pierderea permisului și ca urmare a declarațiilor necorespunzătoare, ultimului i-a fost perfectat la 14.08.2024, permis de conducere nr. *****, care potrivit art.19 alin.(1) din Legea nr.131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, oferă dreptul de a conduce un vehicul.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Sparivac Igor ******* a comis infracțiunea prevăzută de **art 352¹ alin.(1) Cod penal**, adică *falsul în declarații, adică declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe.*

Privind procedura

În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Sparivac Igor ***** a înaintat o cerere olografă și semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii incriminate și nu solicită administrarea altor probe noi.

În ședința de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina.

La fel, apărătorul Sergiu Vasiliu, care acționează în interesele inculpatului Sparivac Igor ***** în temeiul mandatului seria MA nr. ***** din 11 martie 2025, în ședința de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat Lilia Șapovalov, în ședința de judecată a considerat posibilă admiterea cererii și examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată atestă că, potrivit prevederilor art. 364¹, alin. (1) din Codul de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decît dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364¹, alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite și dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra*, instanța de judecată remarcînd faptul că semnătura inculpatului Sparivac Igor ***** din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în ședință de judecată, iar conținutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaște faptele incriminate lui, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar și că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterînd toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Sparivac Igor ***** cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audiere a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală *„judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”*. Or, norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra*, cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redată în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriu este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate acuzatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constatarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanța precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz,

inculpatul a înaintat o cerere autentică în acest sens, a susținut-o în prezența apărătorului Scripnic Veaceslav, fiind notificat inclusiv despre consecințele examinării cauzei în procedură simplificată.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată

Inculpatul **Sparivac Igor *******, în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că deține permis de conducere din 2023, categoria ”B”. Personal a dat permisul său la preschimbare în România. Personal a mers în București și a depus actele necesare. I s-a spus să aștepte o lună-două. Procura a perfectat-o pe doamna Elena. După vreo 4-5 luni a sunat-o și nu i-a răspuns. A mers la ASP pentru eliberarea unui nou permis. A indicat că a pierdut permisul. I-a fost eliberat permis nou, a spus că l-a pierdut și nu deține permisul. În Germania poți să te deplasezi cu permis moldovenesc doar 6 luni, acolo învăță, trăiește într-un sat, și de la firma unde lucrează până la școală trebuie să meargă vreo jumate de oră. În perioada respectivă locuia în Germania. A conștientizat ce a făcut și îi pare rău. Nu a finisat studiile la colegiu. Locuiește permanent în Germania cu părinții. Permisul care îl avea, era valabil pentru Germania. Permisul german costă mai mult de 4000 euro și nu avea acești bani. La moment lucrează, salariul este aproximativ 1400-1500 lei impozitați deja, în dependență de numărul de ore lucrate. A decis să facă o pauză de la studii.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptelor.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Sparivac Igor ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință pe fiecare caz în parte atât *cauza* și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și *natura*, adică calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei*, *Vadehurk împotriva Olandei*, *Ruiz împotriva Spaniei* și *Boldea împotriva României*, Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Sparivac Igor ***** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunilor, după cum urmează:

- **declarațiile martorului Jacot Rodica**, care fiind audiată la data de 19.02.2025, a declarat că, activează în calitate de specialist coordonator în cadrul direcției examinare a conducătorilor auto din cadrul Agenției Servicii Publice, sediul Centrul Multifuncțional nr.2 de pe str. Pușkin 47, mun. Chișinău, în funcția respectivă activează de 3.5 ani. Referitor la circumstanțele cauzei pentru care a fost citată poate să comunice că la data de 13.08.2024, aproximativ ora 14.05 minute de ghișeul de la locul său de muncă s-a apropiat Sparivac Igor ***** , d.n.***** , IDNP ***** , care i-a comunicat că dorește să-

și restabilească permisul său de conducere. La întrebarea ce s-a întâmplat cu cel vechi acesta i-a comunicat că l-a pierdut. La cele auzite ea i-a înmănat cererea blank și i-a solicitat să indice motivul solicitării, concomitent i-a comunicat și i-a adus și în scris la cunoștință prevederile art.352¹ alin. (1) din Codul penal al Republicii Moldova, în acest sens acesta a și semnat și declarația. La fel acesta a solicit eliberarea unui nou permis de conducere în termen de 3 zile lucrătoare. Acesta s-a prezentat de unul singur, nu a observat să fi venit cu cineva. Pe Sparivac Igor ***** ea nu l-a cunoscut până la acel moment, cu acesta nu s-a aflat în careva relații ostile. Asta este tot ce poate să comunice despre cele întâmplate. /f.d. 36-37/

- **declarațiile martorului Gherghelijiu Victor**, care fiind audiat la data de 18.02.2025, a declarat că activează în calitate de specialist coordonator în cadrul secției acte normative a direcției permise de conducere, în cadrul departamentului înmatriculare mijloacelor de transport și calificarea conducătorilor auto, stagiul de muncă este de 34 ani. Referitor la permisul de conducere cu nr.*****eliberat pe numele cet. Sprivac Igor *****, d.n.*****, IDNP *****, poate comunica că, a primit spre executare pe data de 29.11.2024, scrisoarea Ambasadei Republicii Moldovei în România, care a fost adresată Agenției Servicii Publice, prin care au fost expediate 3 permise de conducere ale cetățenilor, Munteanu Leonid, Țurcanu Pavel și Sparivac Igor, care au fost expediate Agenției Servicii Publice din motiv că persoanele indicate au depus cereri de preschimbare a permisului de conducere în unul românesc. Unul din permise de conducere și anume cu nr.*****, eliberat la 23.05.2024 pe numele cet.Sprivac Igor *****, d.n.*****, IDNP ***** era ridicat de la ultimul pentru preschimbare în timp ce acesta a depus cererea de preschimbare a permisului în unul românesc. Astfel, după ce a primit sesizarea a verificat permisul dat, în baza de date „Acces”, acesta a avut un statut „pierdut/furf” după care a constatat că la data de 14.08.2024 lui Sparivac Igor ***** i-a fost eliberat un alt permis de conducere cu nr.***** în baza cererii depuse de către acesta la data de 13.08.2024. Reieșind din faptul că pe parcursul examinării notei nominalizate au fost stabilite bănueli rezonabile că în acțiunile cet.Sparivac Igor *****, se întrunesc elemente de infracțiuni, materiale acumulate au fost expediate după competență către Inspectoratul General de Poliție. Pe Sparivac Igor ***** nu îl cunoaște. /f.d. 40-41/

- **declarațiile martorului Sparivac Ana**, care fiind audiată la data de 18.01.2025, a declarat că de organul de urmărire penală i-au fost explicate drepturile și obligațiile în calitate de martor inclusiv dreptul de a refuza să facă declarații pe motiv că bănuiește în comiterea infracțiunii date este fratele său, Sparivac Igor *****, d.n.*****, dar ea totuși vrea să comunice următoarele că fratele său la moment se află peste hotarele Republicii Moldova, acesta a plecat la data de 08.01.2025 în Germania, la studii. Despre faptul că fratele a comis fapta că a depus declarații necorespunzătoare adevărului angajaților ASP pentru a obține un nou permis de conducere poate să comunice că fratele său a încercat să-și perfecteze permisul de conducere moldovenesc în unul românesc însă din careva motive ceva nu s-a primit, după care din motiv că fratele învață la un colegiu în calitate de mecanic și având nevoie de permis a depus cerere să-i elibereze un nou permis de conducere moldovenesc. Fratele său deja cunoaște că este pornită o cauză penală și deja la cel mai scurt timp posibil urmează să se prezinte la organul de urmărire penală pentru a

fi audiat, cu fratele ea comunică prin intermediul aplicației WhatsApp pe nr.+4915146212500. /f.d. 43-44/

Prin mijloacele de probă sub formă de înscrisuri administrate în faza de urmărire penală, precum:

- Procesul - verbal de cercetare la fața locului (examinare a documentului), din 06.02.2025, al cărui obiect de examinare îl constituie declarația pe propria răspundere, care a stat la baza eliberării permisului de conducere a lui Sparivac Igor *****, din 13.08.2024. *Declarația nominalizată prezintă o filă din hârtie de format A4, tipărită pe o parte. înscrisurile din declarația examinată sunt efectuate manual, cu colorant de culoare albastră, întocmit în limba de stat.*

*In rubrica „numărul” este înscris „02/2784”, în rubrica „subsemnatul” este înscris „Igor Sparivac”, în rubrica „născut la data de” este înscris „****”, în rubrica „domiciliat în localitatea” este înscris „Chișinău str.Caucaz 4 bl.1 raionul Centru”, în rubrica „actul de identitate este înscris seria „B” în rubrica „nr. ” este înscris „****”, în rubrica „eliberat la” este înscris „ASP”, în rubrica „IDNP” este înscris „****”. în rubrica „Cu prevederile art. 1998 „Temeiul și condițiile generale ale răspunderii delictuale” al Codului civil al Republicii Moldova nr. 1107/2002 am fost cunoscut. îmi asum obligația față de Agenția Servicii Publice pentru repararea prejudiciului patrimoniului în cazul acțiunilor ce vor conduce la deteriorarea vehiculelor de examinare și altor bunuri ”. In rubrica „data ” este înscris „13,08.2024”, sub care în rubrica „semnătura” este înscris „aplicată semnătura”. In rubrica, „restabilirea permisului de conducere seria numărul” este înscris în rubrica „nr” este înscris „****”, în rubrica „din” este înscris „29.09.2023”, în rubrica „pentru categoriile /subcategoriile” este înscris „B”, în rubrica „eliberat de ” este înscris „ASP”, în rubrica „pe motiv de” este înscris „mi-am pierdut permisul de conducere”, în rubrica „termen” este înscris „3 zile lucrătoare”, în rubrica „Nr. telefon de contact” este înscris „****”.*

Mai jos este mențiunea „îmi asum obligația pentru achitarea tarifului serviciului prestat. Declar pe propria răspundere că datele completate în cerere, precum și cele ce se conțin în documentele axenate la cerere, sunt veridice, iar documentele anexate sunt autentice, cunosc că declararea necorespunzătoare a adevărului, include intenționată a unor date incomplete sau false constituie infracțiune și se pedepsește, conform prevederilor Codului penal al Republicii Moldova.

Am luat cunoștință de prevederile legislației Republicii Moldova în domeniul protecției datelor cu caracter personal și sunt de acord cu prelucrarea datelor personale. Cunosc scopul, destinația, volumul datelor prelucrate, condițiile de acces la aceste date.

In rubrica, „data ” este înscris „13.08.2024”, în rubrica „semnătura ” este înscris „aplicată semnătura”.

In rubrica „cerea și actele au fost recepționate de: R. Jacot” drept care este „aplicată semnătura ”. /f.d. 30/

MIJLOC MATERIAL DE PROBĂ: - declarația pe propria răspundere, care a stat la baza eliberării permisului de conducere a lui Sparivac Igor ***** din 13.08.2024. /f.d. 29, 31/

Încadrarea juridică a faptei.

În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale - prin începerea urmăririi penale - nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Potrivit prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Subsecvent se remarcă faptul că, potrivit conținutului art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Suplimentar în acest sens, că la emiterea sentinței judecătorești, aceasta trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

Mai mult ca atât, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu că, în privința inculpatului Sparivac Igor *****, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată

prin rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina *efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă* ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4)

din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului, acțiunile lui Sparivac Igor ***** au fost încadrate juridic în baza art. 352¹ alin. (1) din Codul penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru coruperea activă adică, oferirea și darea personal, unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale s-au contrar acesteia.

La caz, instanța consideră necesar de menționat că fapta imputată inculpatului a fost comisă la **13 august 2024**.

Subsecvent în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Prin urmare, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364¹ din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu probele administrate la faza urmăririi penale și cercetate în cadrul cercetării judecătorești, instanța a constatat că, sunt întrunite condițiile de a examina prezenta cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Cu privire la încadrarea juridică privind infracțiunea prevăzută de art. 352¹ alin. (1) din Codul penal.

Astfel, raportând acțiunile inculpatului la legea penală, instanța constată prezența în acțiunile inculpatului a semnelor infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (1) Cod Penal și anume – declarația necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ competent în vederea producerii unor consecințe juridice, pentru sine, atunci când, potrivit legii sau împrejurărilor, declarația servește pentru producerea acestor consecințe.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.352¹ din Codul penal îl formează relațiile sociale cu privire la încrederea publică în declarațiile servind

producerea unor consecințe juridice, făcute unui organ competent.

Obiectul imaterial al infracțiunii analizate îl reprezintă declarația necorespunzătoare adevărului, altfel spus, se are în vedere declarația în care este denaturat adevărul, de fapt, ce a și servit ca temei de intentare a acuzei penale.

Prin „*declarație*” se înțelege o mărturie, depoziție, relatare, informare, comunicare etc. Pentru calificarea faptei în baza art.352¹ din Codul penal, nu are importanță dacă declarația este făcută din proprie inițiativă sau la solicitarea organului competent, dacă este scrisă sau verbală, nici dacă se face sau nu prin completarea unui formular tipizat.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art.352¹ din Codul penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de prezentare a unei declarații necorespunzătoare adevărului unui organ competent. Declarația trebuie prezentată în fața unui organ competent, care reprezintă autoritatea publică centrală sau autoritatea publică locală.

Astfel, la caz s-a realizat modalitatea normativă, sub care s-a desfășurat fapta prejudiciabilă și anume prin depunerea la data de 13.08.2024 a cererii de către învinuitul Sparivac Igor ***** la Agenția Servicii Publice, privind restabilirea permisului de conducere pentru mijlocul de transport, invocând motivul de pierdere, făcând astfel unui organ competent din Republica Moldova declarații necorespunzătoare adevărului în vederea producerii unor consecințe juridice pentru sine.

Latura subiectivă a infracțiunii de fals în declarații se caracterizează prin intenție directă, motivul infracțiunii imputate învinuitului fiind unul din cele caracteristice infracțiunii prevăzută la art.352¹ din Codul penal și anume năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale, or, Sparivac Igor *****, își dădea seama de caracterul ilicit al acțiunilor sale și prevedea rezultatul socialmente periculos al acestora, însă conștient a prezentat organului competent date și informații neveridice cu scopul de a produce anumite consecințe juridice pentru sine, care în cazul dat s-au exprimat prin depunerea cererii de eliberare a permisului de conducere. Faptul comiterii cu intenție a acestei infracțiuni fiind cert stabilit, or, conform materialelor cauzei penale se stabilește exact că învinuitul cunoștea despre faptul că, informația și actele prezentate organului competent nu corespund realității.

Inculpatul întrunește și caracteristica subiectului infracțiunii prevăzute la art.352¹ Cod penal, acesta fiind persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

La caz, conform extrasului din Registrul de Stat al Populației (f.d.46), instanța a stabilit cu certitudine că inculpatul Sparivac Igor ***** este născut pe *****, nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog, și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

În drept, instanța indică că fapta inculpatului, privind coruperea activă adică, oferirea și darea personal, unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale s-au contrar acesteia, întrunește corect elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 352¹ alin. (1) din Codul penal.

Așadar, instanța de judecată consideră că Sparivac Igor ***** poate fi condamnat pentru comiterea infracțiunilor incriminate, reieșind din considerentele enumerate *supra*,

precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Sparivac Igor *****, a săvârșit fapta pentru care a fost acuzat și a comis-o cu vinovăție sub forma intenției directe.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cauzelor penale și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptelor, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Sparivac Igor ***** la răspundere penală, conform componentelor de infracțiuni incriminate.

Individualizarea pedepsei penale.

De către *acuzatorul de stat Lilia Șapovalov*, în debaterile judiciare a solicitat a-l recunoaște vinovat pe Sparivac Igor ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (1) Cod Penal, cu aplicarea art. 80/1 din Cod penal, a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în domeniul public, pe un termen de până la 5 ani.

*Avocatul Sergiu Vasiliu în interesele inculpatului Sparivac Igor ****** a solicitat încetarea procesului penal cu tragerea la răspundere contravențională. Potrivit cazierului judiciar nu a fost atras niciodată nici la răspundere contravențională, se caracterizează pozitiv din toate punctele de vedere. Consideră că este posibil aplicarea mecanismului prevăzut la art. 55 Cod Penal, acest caz este o situație excepțională care îi va fi o lecție pentru întreaga viață. Ce ține de solicitarea părții acuzării cu privire la interdicția de a ocupa anumite funcții, atrage atenția asupra faptului că modalitatea în care este formulată solicitarea acuzării aceasta se refera doar la pedeapsa închisorii, consideră imposibil de a aplica asemenea sancțiune.

*Inculpatul Sparivac Igor ******, în cadrul ultimului cuvânt a reiterat că regretă cele întâmplate, recunoaște vina. Totodată a mai menționat asupra faptului că în Germania a plătit 1200 Euro amendă fiindcă a mers cu permis expirat și deja a început să-și facă permis german.

Instanța de judecată remarcă că, potrivit art. 24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere

dispozițiile art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art.61 alin.(1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să

fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de judecată în conformitate cu art.7, 75 Cod penal, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de caracterul și gradul pericolului social deosebit al infracțiunii comise, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de comportamentul inculpatului.

Așadar, instanța statuează că pedeapsa penală urmează a fi aplicată inculpatului în contextul cauzei penale de învinuire a acestuia în temeiul art. 352¹ alin. (1) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare comise cu intenție.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Sparivac Igor ***** face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul corupției, care atentează la valori principale, precum relațiile sociale privind buna desfășurare a activității de serviciu, care este incompatibilă cu bănuiala că funcționarii pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

Totodată, instanța de judecată reține că Sparivac Igor ***** a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 din Codul penal și totodată instanța a reținut circumstanță atenuantă prevăzute la art. 76 alin. (1) lit.a) din Codul penal, *săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave.*

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Sparivac Igor ***** de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, în acest caz nu au fost stabilite.

Din materialele cauzei, rezultă că infracțiunea comisă de inculpat, prevăzută de art. 352¹ alin. (1) Cod penal, este atribuită conform art. 16 Cod penal, categoriei infracțiunilor ușoare și se pedepsește cu amendă în mărime de pînă la 950 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 1 an cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcțisau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

Luând în considerație faptul că cauza penală a fost examinată prin prisma art. 364¹ din Codul de procedură penală, inculpatul fiind audiat conform regulilor de audiere a martorului, care personal prin înscris autentic a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cercetând probele administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată conchide, că prin acțiunile sale intenționate Sparivac Igor ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 352¹ alin. (1) din Codul penal

În acest context, instanța notează că prin Legea nr. 83 din 14 aprilie 2023 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial Nr. 154 art. 240 la 2 mai 2023 și intrată în vigoare la 2 august 2023, a fost abrogat alin. (8) al art. 364¹ din Codul de procedură penală, însă a fost introdus art. 80¹ în Codul penal, prin care au fost modificate limitele de pedeapsă reduse în cazul examinării cauzei în ordinea procedurii simplificate.

Totuși, conform art. IV alin. (2) din dispozițiile finale ale legii nr. 83 din 14 aprilie 2023, este stipulat că *cauzele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în faza de inițiere a acordului de recunoaștere a vinovăției și cauzele de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află la etapa de până la începerea cercetării judecătorești se vor examina conform procedurii prevăzute de prezenta lege.*

Totodată, instanța concretizează că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364¹ din Codul de procedură penală și 80¹ alin. (1) din Codul penal, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Potrivit art. 80¹ alin. (1) din Codul penal în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În circumstanțele descrise, conform 80¹ alin. (1) din Codul penal, instanța va stabili noi limite la aplicarea pedepsei inculpatului prevăzute de art. 352¹ alin. (1) Cod penal, și anume, pedeapsa sub formă de amendă de până la 712,5 unități convenționale sau cu închisoare până la 9 luni.

În acest mod, în speță, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ din Codul de procedură penală lui Sparivac Igor ***** i se va stabili o pedeapsă cu amendă în mărime de **500 (cinci sute) unități convenționale (ceea ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei**, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 (doi) ani.

Se aduce la cunoștință inculpatului că potrivit art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

De asemenea, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod, iar suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Totodată, în cazul în care condamnatul nu este în stare să plătească amenda stabilită ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate, potrivit prevederilor art.67, să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității, calculându-se 60 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității pentru 100 unități convenționale de amendă.

Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul a solicitat aplicarea măsurii preventive obligarea de a nu părăsi țara pînă la rămânerea definitivă a sentinței, iar partea apărării nu s-a expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că în privința inculpatului Sparivac Igor ***** nu este aplicată o măsură preventivă.

În drept, instanța menționează că în temeiul art. 329 alin.(1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatei, iar o nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive poate fi depusă dacă au apărut temeiuri pentru aceasta, dar nu mai devreme decât peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiționează noua cerere.

Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.

În acest mod, instanța statuează că pînă când sentința va deveni definitivă, urmează a fi aplicată în privința inculpatului măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara*.

Instanța menționează că în virtutea faptului că în privința inculpatului a fost aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare cu amendă, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, totodată instanța reține că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, iar aplicarea unei măsuri preventive non privative de libertate la momentul emiterii sentinței va avea ca scop atât asigurarea punerii în executare prompt a sentinței, cât și responsabilizarea acestuia în fața instanțelor ierarhic superioare în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

Cheltuielile judiciare nu sunt.

Cu referire la mijloacele materiale de probă, corpurile delictive.

Conform art. 157 alin. (1), (2) din Codul de procedură penală, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv.

Potrivit art. 162 alin. (5) din Codul de procedură penală, documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Cu referire la corpurile delictive și alte mijloace materiale de probă, instanța precizează că prin ordonanța din 06 ianuarie 2025 au fost recunoscute în calitate de documente și anexate la materialele cauzei penale: - declarația pe propria răspundere, care a stat la baza eliberării permisului de conducere a lui Sparivac Igor ***** din 13.08.2024. /f.d. 29,31/

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1), 3) și 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz, uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite, iar lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, doar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora. Totodată, documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Elucidând cele expuse supra, se concluzionează că, la materialele cauzei penale probele materiale menționate supra se păstrează în copii autentificate, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, reprezintă probe pertinente care au fost administrate legal și nu a fost solicitată restituirea acestora de persoane interesate. Astfel în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că mijloacele materiale de probă descrise supra, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Astfel, în baza materialelor cauzei penale și a declarațiilor inculpatei în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 64, 80¹ din Codul penal, 162, 227-229, 325 alin. (1), 329, 340, 364¹, 384, 385, 389, 392-398 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se recunoaște vinovat Sparivac Igor *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352¹ alin. (1) din Codul penal, și în baza acestei Legi, prin aplicarea prevederilor art. 80¹ din Codul penal, ai stabili o pedeapsă penală sub formă de amendă în mărime de **500 (cinci sute) unități convenționale (ceea ce constituie 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei**, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 (doi) ani.

Se explică lui Sparivac Igor ***** că, potrivit art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se aplică în privința lui Sparivac Igor ***** măsura preventivă - *obligarea de a nu părăsi țara*, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Mijloacele materiale de probă: - declarația pe propria răspundere, care a stat la baza eliberării permisului de conducere a lui Sparivac Igor ***** din 13.08.2024. /f.d. 29,31/, care se păstrează la cauza penală, se vor deține în dosarul penal pe toată perioada păstrării sale.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
judecător
Postolachi**

Tatiana

Copia corespunde originalului, Judecător